

тамъ, слѣдъ три дни на заточение въ Азия, отъ дѣто. благодарение на практическитѣ си медицински познания, успѣлъ да избѣга въ Одеса и пр. Показа ми и портрета си фотографиранъ въ окови на ржѣ и крака между двѣма заптии ужъ въ Еленския затворъ прѣзъ 1876 година.

За сжденето и осжждането на Филиповичъ нашия съгражданинъ г. Юрданъ П. Тодоровъ въ книгата си: „Въспоминания по възстанията въ Търновския санджакъ прѣзъ 1876 година и сжденето на българскитѣ възстаници въ Търново,“ издадена прѣзъ 1897 г., нищо неговори.

Запитанъ единъ день прѣзъ 1928 г. нашия съгражданинъ г. Юр. П. Тодоровъ, показвайки